

utiq; patri erit æqualis juxta demonstrationem **C H R I-**
S T I Joh. 5. Si non essentialiter, secundum utramq; na-
turam patri erit inæqualis. Vtrumque *ἀτοπὸν ἀτοπώ-*
τετων.

130. Quibus demonstratis, duo relinquuntur: aut
C H R I S T U M omnem potestatem illam accepisse ab æ-
terno secundum divinam naturam, aut in tempore se-
cundum humanam naturam.

131. Primum quoq; negatur per præcedentia: Ab æ-
terno enim, quemadmodum vita, essentiaq; data, ita
etiam omnipotentia propter patrem, ut nimirum &
filius ita in se habeat vitam, atque eam in se habet pa-
ter.

132. Adde, quòd absurdissimum foret adserere, se-
cundum divinam naturam **C H R I S T O** ab æterno da-
tam esse omnipotentiam: divina enim natura omni-
potentiam in se essentialiter continet, imò est ipsa ef-
fentia divinæ naturæ. Idem itaq; esset ac si quis ita ine-
ptiret, omnipotentiam datam esse omnipotentia.

133. Porro si omnipotentia ratione officii ab æter-
no data intelligatur de divinâ naturâ, tum datio illa
aut erit essentialis, aut non essentialis.

134. Essentialis datio esse nequit, quippe quæ per
generationem æternam facta est, & illa ipsa est, per
quam filius ita in semetipso habet vitam, ut pater: Er-
go non essentialis erit hæc datio, hoc est, accidentalis.
Ergo ratione officii **C H R I S T I** divina natura per acci-
dens est omnipotens, & non essentialiter: Absurdif-
simum.

4. Non est
reddita. 135. Excipit: Data, id est, reddita. Ex Charybdi
in Scyllam incidit. En nos contra ita adversarium con-
stringimus: Quodcumq; quis non amisit, illud non
potest ei reddi. Atqui divina **C H R I S T I** natura nun-
quam